

TÌNH YÊU

BÁC-SĨ TÔ ĐÌNH ĐÀI

LỜI NÓI ĐẦU

*“Yêu là chết trong lòng một ít
Vì mấy khi yêu mà được chữ yêu”*

Tình yêu là luật tự nhiên mà Đấng Tạo Hóa ban cho loài người giữa trai và gái :

- Tuổi biết yêu
- Lập gia đình
- Tạo ra các thế hệ tương lai....

Phước cho những ai... hiểu thấu những chữ DUYÊN NỢ..., TÌNH NGHĨA ...và sống “Thuận vợ thuận chồng, tát bể Đông cũng cạn”, điều nhau đi suốt quãng đời.

Đời tôi như chiếc thuyền nan nhỏ bé sinh ra ở vùng quê nghèo Quảng nam...giữa thời Chiến tranh...Tình đời nghiêng ngã...Trôi dạt khắp nơi: Đà Nẵng, Huế, Phước long (Bà Rá) Sóc trăng, Cần thơ...và cuối cùng... về xứ Tự Do Mỹ Quốc...

Trước tôi có tập thơ HOA HỌC TRÒ... ghi lại Tình yêu thời trai trẻ, mơ mộng... Tập thơ này ghi lại nỗi lòng của tôi...suốt một thời... mang nặng hai chữ TÍNH DUYÊN...GIA ĐÌNH...

Nhờ THƠ... là người bạn thân... luôn an ủi, vỗ về... xoa dịu tâm hồn tôi được thanh thản... và sống đến ngày nay...

Tôi xin Tạ ơn Đấng Tạo hóa...Cám ơn ĐỜI...người yêu, người thân, bạn bè...giúp tôi cảm hứng sự thật ...viết nên những vần thơ này...

“Nhân vô thập toàn”

Tôi không tránh khỏi những thiếu sót, sai lầm... từ cảm nghĩ, lời nói đến hành động... vô tình xúc phạm đến người thân, bè bạn từ khi biết yêu... và đã thương yêu...

Thành thật cảm ơn đời... và tất cả mọi người có liên hệ trong đời sống của tôi.

IOWA, mùa Xuân 2000

TÔ ĐÌNH ĐÀI

TUỔI HỌC TRÒ

Mộng yêu đương tuổi học trò
Bờ mi ôm ấp bóng hình ai
Đôi môi mộng đỏ hoa long nở
Mãi mãi thương nhau mộng ban đầu

Vườn xuân... em ráng trồng mai cúc
Phượng vĩ trải đường...hãy đợi anh
Vần thơ Thu ấy ôi sầu mộng
Để rồi giá buốt một đầu Đông

Đã biết rằng thôi tình đã chết
Quán trọ xót xa kẻ độc hành
Gieo chi hư ảo... buồn chan chứa
Nghiêng bóng thời gian trăng ngậm vành

Chiều nay hồi hộp bờ mi động
Dệt bóng hình ai má ửng hồng
Bên đèn tỏ thẻ tình muôn thuở
Mãi mãi thương nhau mộng ban đầu

Đà Nẵng 1956

2 THỜI MƠ MỘNG

*Qua rồi, một thời mộng mơ,
Tuổi học trò, giấy trắng nở hoa.
Phiếm lòng, cuộn cuộn thiết tha,
Trông tan giờ học, bốn ba kiểm tim.*

*Công viên ngỡ ngác, ngóng nhìn,
Cổng trường nhón đợi, bóng hình người thương.
Kè theo vành nón nghiêng nghiêng.
Như ong say mật, bướm vàng lượn quanh.*

*Vườn em hoa huệ, hoa hồng,
Có cây khế ngọt, có hàng mía lau.
Thập thò nhìn trước, ngó sau,
Đạp xe theo gót, vĩa hè, công viên.*

*Thấy em liếc trộm, nhìn nghiêng,
Hồn anh ngây ngất, tưởng chừng vỡ tung.
Vào lớp học, cứ mơ màng
Tiếng Thầy giảng dạy, thấy hình của em.*

*Trăng lùa khung cửa, gió thoảng hương mềm,
Sách đèn ngó ngẩn, tâm hồn ngẩn ngơ.
Trên trang giấy trắng lệ mờ,
Hình em là những vần thơ u buồn!
Huế 1958*

3 CHIỀU THU ẤY

*Anh còn nhớ, chiều thu năm ấy,
Nhìn chiếc lá rơi, run rẩy gió đùa.
Hai chúng mình, bước nhỏ đong đưa,
Tơ tình đứt đoạn, nỗi lòng đổi trao!*

*Ngập ngừng tiếng gió lao xao,
Vang vào khoảng trống, lời chào từ ly.
Mặt nhìn nhau, lệ ướt bờ mi,
Em vụt theo chiều gió, lệ rơi hẻm dài!*

Nhịp tim anh theo dót chân ai,
Ngẩn ngơ chết lặng, mắt lòa rưng rưng!
Tàn cây khe khẽ rung mình..
Hồn nghe tê tái, tưởng chừng giá đông!

Hơi thu tê buốt trong lòng,
Quay về nhà cũ, thì thào giấc mơ.
Gục đầu trên gối ngẩn ngơ,
Cổ tim giấc ngủ, hồn thơ tuôn tràn!

Huế 1960

4 TÀ ÁO TRẮNG

*Tà áo nhỏ qua đường tha thướt
Tôi nhìn say màu trắng trinh nguyên
Em nhoèn cười khóe mắt làm duyên
Tôi xúc áo thấy mình nhẹ hẫng*

*Áo trắng đi rồi lòng trống trải
Biết tìm đâu màu trắng mến yêu
Biết tìm đâu bóng dáng yêu kiều
Vừa hiện đến bỗng hoa chóng nở*

*Gìu rãnh học tôi luôn tưởng nhớ
Mãi đứng tìm dưới gốc dứa xanh
Mặt u buồn khóe mắt long lanh
Đâu áo trắng màu ta mong đợi*

*Màu trắng ta mơ đâu có tới
Chỉ vẫn vợ chiếc áo thẹn thùng
Quay mặt vào đôi mắt rưng rưng
Đã mất hút tháng ngày tưởng nhớ*

*Màu trắng ơi một lần gặp gỡ
Màu trinh nguyên ta thấy thuở nào
Đôi mắt buồn tóc xỏa bờ vai
Sao lẩn tránh để ta mòn mỏi*

*Thôi đây rồi em vừa ngoảnh lại
Màu trắng xưa thoáng nét u buồn
Em nhẹ cười môi mọng run run
Cặp sách nhỏ đổi màu đen đúa*

*Nhìn ngang tôi rồi em đi mãi
Bóng âm thầm sương bọc bờ vai
Nhìn theo em tôi chỉ thở dài
Như tan nát nỗi lòng nguyên vẹn*

*Màu trắng ơi dù không ước hẹn
Chẳng một lần được tiếng đổi trao
Nhưng tình thương quá đổi ngọt ngào
Đã chết lặng khi người ngoảnh mặt*

Đà Nẵng 1960

5 ĐỊNH MỆNH

Lần đầu tiên... gặp anh,
Tâm hồn em thay đổi,
Suối mộng mơ quay về một lối,
Ươm hoa, ướp nu sây cảnh.

Đến thăm em, mộng đẹp ngày xanh,
Cảm tạ.. Tư Duyên trời sắp đặt
Dù anh, chưa nhạc vàng réo rắt
Nhưng tim em, đã bắt nhịp cầu lạnh.

Em vẫn chờ, lời yến, giọng oanh,
Mặc ngày tháng, trôi theo dòng thác đổ..
Em dặn lòng, bền gan chờ đợi
Vì em tin, Định-mệnh tiền duyên.

Một chiều đông, mưa gió ngửa nghiêng,
Anh lại gặp em, nói lời từ già.
Em cứ ngỡ, lười người đời dối trá,
Đưa hồn em vào thế đứng hải hùng.

Vâng, chợ đời thác bảo tứ tung,
Luôn lôi cuốn vào đường bội bạc.
Ồi tiếc thương, dòng sầu man mác!,
Chôn kiếp người mãi sống hư danh.

Rồi một chiều, em lại gặp anh,
Em ngỡ ngác, anh xoay về đường cũ.
Gánh phong trần, nay đã giặt dũ
Đừng hờn anh chi, lệ ủ vai sầu.

6 MAI ẤY

*Sương mờ phủ chòm cây lặng đứng
Mái nhà tôn chìm ngập nắng mai
Điệu nhạc buồn rả rích u-hoài
Tiếng xe cộ dồn cao lạch lống*

*Khói thuốc tròn ly càphê ấm giọng
Lòng lâng lâng sương quyện sáo diều
Nắng hanh vàng réo gọi tin yêu
Ta rộn rục như thấy mình trẻ lại*

*Tôi cúi đầu vẩn thơ vung vãi
Nỗi suy tư dần vật tâm hồn
Cổ viết nhiều cho đỡ cô đơn
Xoa giấc ngủ đêm nồng trở lạnh*

*Tôi buồn nhiều vì mình bất hạnh
Suốt đời người gánh chịu éo le
Biết tìm đâu buổi sáng mùa hè
Tình yêu ấy ốm ờ ngực tri*

*Nửa đời người những ngày phi lý
Bước chân mòn vũng đất thân yêu
Đem đau buồn dệt ánh nắng chiều
Chờ xuân đến trời xa biển biếc*

*Tôi thờ dài nghe lòng rên siết
Hàng cây xanh nghiêng bóng lả lơi
Phố rộn ràng chiêm ngập hồn tôi
Như kiếp trước tơ tầm nặng nợ*

7 ĐỜI TA

Có lẽ đời ta, là như thế..
Ôi trần gian mờ ảo... vì yêu.
Đong đưa như ánh nắng chiều,
Thêm hiêu-quạnh tâm hồn hoang vắng!

Và cứ thế, vai gầy trĩu nặng!
Mãi âm thầm, nhận lấy sầu mơ.
Vết thương lòng, quặn quại hoang sơ,
Thương số phận, chợ đời buồn tuổi!

Trăng chếch bóng, lệ buồn bồi rối..
Ôm thuyền mơ, giấc ngủ chập chờn.
Tình yêu ơi, mờ ảo sầu vương,
Thêm se thắt... nỗi lòng giá lạnh.

Gối đơn chiếc, sao trời lấp lánh,
Trêu ghẹo chi, gió thoảng lưng đời..
Mãi mĩa thay, câu chuyện lừa dối,
Khi tỉnh giấc, thấy mình ngơ ngẩn.

Hồn ta hỡi, qua rồi cơn ác mộng,
Bơ vơ, lạc lõng giữa dòng hoang vu..
Đường còn xa, sóng gió mịt mù,
Tiếng còi réo gọi... tiếng thu bẽ bàng!

8 TÌNH ĐỜI

*Thương làm chi để mình nhung nhớ,
Uống trọn trong tim cả bóng lẫn hình.
Trải hồn thơ, mộng ước lênh đênh,
Theo gió thoảng, vi vu cùng mây nước.*

*Trăng chéch bóng, bờ lau lá lướt,
Hàng thông reo, gió thoảng mây bay.
Không gian buồn, bãi cát ngủ say,
Tiếng sóng vỗ, thì thầm biển nhớ.*

*Đã cho nhau, tình ơi, muôn thuở...
Giờ chỉ còn, bão táp khói sương.
Giọt lệ buồn, vung vãi sầu vơ,
Mờ hình bóng, bên khung cửa vắng..*

*Tình đã trao...ôi đời vị đắng,
Sống bơ phờ, chết cũng không đành.
Cổ gượng cười, gương mặt tái xanh,
Xóc cổ áo, thấy mình gầy đét.*

*Muộn rồi, thà rằng đừng biết,
Đã biết rồi... thật khó lảng phai..
Giấy trắng trong, ghi rõ bóng hình ai,
Cổ quên lảng, đôi vai nặng sầu ...*

9 THẤY LÀM CHI

Vừa nhìn thấy anh đà vương vấn
Nghe tâm tư xáo trộn quá nhiều
Gieo trong lòng nốt nhạc tình yêu
Đang réo rắc như điều gặp gió

Vừa nhìn thấy anh đà thương nhớ
Bóng hình ai vò võ bên mình
Gian phòng con chiếc bóng lung linh
Như ôm ấp mối tình muôn thuở

Thấy làm chi cho lòng mòn mỏi
Giấc sầu mơ trạng trải đường đời
Dệt thơ buồn mộng ước băng quơ
Thương xóm nhỏ chân về phố vắng

Thà đừng thấy để lòng yên lặng
Kéo ngày dài giá tuyết hoang sơ
Bước đường mắt lệ hoen mờ
Vì đã chết một lần trong kỷ niệm

Nhưng cuộc đời đâu có ước hẹn
Vấn vương kia chỉ đến bất ngờ
Nhớ thương kia đẹp tựa bài thơ
Lòng thổn thức run lên trang giấy

Thôi muộn rồi thà rằng đừng thấy
Đã thấy rồi thật khó lảng phai
Chuyện đời ai biết được ngày mai
Ôm sầu khổ hay vui hạp mặt

10 ÔNG LÁI ĐÒ

*Sông ơi, thương xót chiếc thuyền
Rì rào sóng nước... lướt êm mái chèo!
Mây chìm đáy nước trong veo..
Vẳng nghe tiếng sáo... hắc heo u buồn!*

*Sóng vỗ, hồn ông bối rối..
Gió lững lờ bay, trôi nổi chiều vơi!
Khóc thương nẻo khổ đường đời..
Ôi thôi cuộc sống... ảo vờ hư- vô!*

*Trăng ơi, hồn gió nhấp nhô,
Tạo chi lấm cảnh... thấp cao nảo lòng
Trách ai, chẳng rõ đục trong..
Đò vừa cập bến.. vàng trắng bề bàng!*

Thôi rồi giá lạnh tuyết băng,
Tiêu điều, hoang vắng..tiếng than ngậm ngùi!
Lệ sầu...sương rụng chơi vơi
Ngẩn ngơ nhìn lá thu rơi bên đường.!

Dòng đời, mờ ảo sầu vương ..
Chìm trong mưa gió,khói sương hững hờ
Gặp chi... tình lại bơ vơ..
Mái chèo run khẽ, lệ mờ lòng đau...

11 THU CỦA EM

Anh gặp em một chiều thu
Áo em phất phới lướt sương mù
Gót vươn mép cổ cười tinh nghịch
Anh nầy kỳ hơn cả gió thu

Anh lại gặp em dưới bóng trăng
Mái tóc ngang vai ghé chi hằng
Đôi môi khẽ động thay lời nói
Anh nầy kỳ ghê hơn bóng trăng

Nhìn thu soi mát trên hồ nước
Em vội bỏ đi vì hờn mát
Trời đất kỳ ghê dòm chúng mình
Lòng anh tê dại và ngây ngất

Vui mừng anh đã được tình em
Gió thu mát rượi tưới bên thềm
Trăng thu nghiêng ngữa trên tà áo
Em sợ giòng đời chóng lãng quên

Rồi một chiều thu em đợi anh
Gió mát băng qua sợi tơ mảnh
Bâng khuâng em ngắt vài hoa dại
Dấu vội bên tim dạ phập phồng

*Đã mấy thu rồi chẳng gặp em
Nhớ thương ước cả môi mềm
Nhìn thu trong sáng lòng đau đớn
Em ở phương nào thu của em*

12 ĐÀ NẴNG CHIỀU THU

Đà nẵng, chiều thu đếm lá bay
Sương Thu lạnh lạnh, dấp vai gầy.
Nhớ em anh thường muốn khóc
Đầy trang Nhật ký em có hay

Quán cóc chiều xưa nắng ngập đường,
Đôi ta thủ thỉ chuyện yêu đương..
Gió buồn nhí nhảnh, nay còn đó,
Anh lại lang thang, khắp phố phường.

Chợ Cồn nay vẫn thấy như xưa
Ngang qua phố chợ, nhớ hương thừa.
Đâu đây..tiếng em còn vắng vắng..
Dáo dác nhìn quanh, họ bán mua.

Sông Hàn thưở ấy vẫn màu xanh,
Trăng bóng Thu xưa ngậm nửa vành.
Ôi, đáng con đò buồn ray rức,
Tơ trời thương nhớ, mắt long lanh.

Phố xưa còn đó, em ở đâu!
Tây-hồ trường cũ, lệ ứa sầu.
Anh đi, đi mãi..buồn rơi rụng,
Mỗi mồn thương nhớ, hỡi về đâu..

13 LỜI CHO NGƯỜI TÌNH

*Vừa biết nhau, tâm tình đôi ngả,
Gặp được nhau, vội vã quay lưng.
Em khóc nhiều, duyên số chúng mình,
Đời là thế! lênh đênh sông hồ!*

*Anh cố quên, lòng thêm sầu nhớ,
Trời xuôi chi... anh lại gặp em.
Tương tư trời gió thuận, mưa êm,
Ai ngờ khung mộng...vườn thêm u buồn!*

*Khi tỉnh giấc, thấy đời phi lý,
Con sông dài, bến vắng ngẩn ngơ...
Tình đời ơi, thật hay là mơ
Trăng thu bàng bạc...lá rơi xuống cầu*

*Nhạc buồn, theo giọt mưa ngâu
Hồn anh đã chin...lệ sầu trào tuôn!
Bệnh bông cánh nhạn chênh vênh..
Bay xa, xa mãi..tháng năm dãi dầu.*

*Lang thang giữa áng mây sầu
Tiếng đàn ai oán, hát câu giả từ!
Lữ-hành, giữa chốn thực hư,
Thân gầy, hồn héo,tiếng thu ngân dài!.*

14 HỮNG HỒ

Anh đã viết vần thơ lưu luyến
Tao nhạc buồn lay chuyển gió mây
Ngậm đau thương trên lông tay gầy
Đề ôm-ấp mối tình hồ-hững

Anh lại đến gió chiều lay động
Lòng mênh mông bao phủ nhạc buồn
Muốn nói nhiều nhưng giọng run run
Đành lặng lẽ ra về nuôi tiếc

Anh nhủ lòng thôi thì từ biệt
Nhưng niềm đau trang trái khóa bờ
Nhớ thương em mờ mẫm trong mơ
Trong quán trọ ngậm ngùi hờn tuổi

Thôi hết rồi giọng đời dong ruổi
Anh âu sầu ôm bước lang thang
Cố tìm quên phố lạ mỗi mòn
Buồn thân phận tơ tằm vướn nghiệp

Em bảo rằng gió mưa tan hớp
Đừng đèo bông chuốt khổ vào thân
Anh ôm đầu lạnh buốt tay chân
Ngăn cảm xúc khỏi trào ra mí mắt

Ngày anh đi phố buồn hiêu hát
Mong ngày về quán trọ được tin
Nhặt vở về đôi cánh lặng yên
Vùng kỷ niệm hiện về chua xót

Anh lại đi lữ hành cô độc
Trên đôi vai sương nặng triều đầy
Dệt mơ màng trên cánh gió heo mây
Đề bóp chết mối tình hờ-hững

15 TÌNH ÁO TRẮNG

*Bóng áo trắng mới vừa khuất dạng
Mùi hương thừa phả phát đâu đây
Nghe âm thanh vắng vắng triều đầy
Tình muôn thuở bài thơ áo trắng*

Áo em trắng tình em say đắm
Môi em hồng dâng trọn tình anh
Anh say rồi đôi mắt long lanh
Và dáng điệu thiên thần muôn thuở

Em đã khóc một lần dang dở
Chuyện lứa đôi nước chảy qua cầu
Nhìn lại em đôi mắt hoản sâu
Như trái chín gần môi con trẻ

Thôi đi em choàng lên áo trắng
Em đâu còn hình bóng ngày xưa
Nhớ làm chi câu chuyện đầu mùa
Đông đã hết mùa xuân hé dạng

Cầm tay em hôn anh nóng bỏng
Chút hương thừa đẹp tựa ngày xanh
Cười lên em áo trắng thiên thần
Bao cực khổ chúng mình chấp nhận

Chiều nay hàng anh đào thớ thẩn
Rải xác hoa trên ghẹo chúng mình
Em nhoẻn cười khóe mắt long lanh
Đẹp duyên lắm chúng mình áo trắng

16 TÊN EM

Gọi mãi tên em loài hoa quý
Hương ngát ngậy say đắm lòng người
Một màu hoa ngập cả hồn tôi
Cả vũ trụ ghen hờn tức tưởi

Tôi hạnh diện thấy mình diễm phúc
Được loài hoa ôm ấp tâm hồn
Một mùi hoa ngào ngạt yêu thương
Om ấp mãi tên em yêu quý

Tôi viết tên em lên trang giấy
Viết vào lòng và cả cuộc đời
Ôi loài hoa quý của lòng tôi
Sao tả hết niềm thương vô tận

Tên em và tên tôi một vận
Tôi làm sao sánh kiếp loài hoa
Một loài hoa rục rở muôn loài
Đã kết tu khí thiêng huyền diệu

Tên em lời hoa biểu hiện
Của tình yêu đắm thắm mặn mà
Một tình thương rộng rãi bao la
Khó phai nhạc tâm hồn hoang dại

Tôi gọi tên em tôi gọi mãi
Một loài hoa ôm ấp tình nồng
Cho lòng tôi thỏa nỗi chờ mong
Loài hoa đẹp cài trên khuy áo

17 LỜI CHO NGƯỜI TÌNH

*Vừa biết nhau, tâm tình đôi ngả,
Gặp làm chi... vội vã quay lưng.
Em khóc nhiều, duyên số chúng mình,
Đời là thế! bấp bênh sông hồ!*

*Anh cố quên, lòng thêm sầu nhớ,
Mãi khóc thầm... mong gặp được em.
Lại mừng thầm gió thuận, mưa êm,
Ai ngờ khung mộng...vườn thêm u buồn!*

*Khi tỉnh giấc, thấy đời phi lý,
Con sông dài, bến vắng ngăn ngơ...
Tình đời ơi, thật hay là mơ
Trăng thu bàng bạc...rụng rơi xuống cầu*

*Nhạc buồn, theo gọt mưa ngâu
Hồn anh đã chin...nỗi sầu chứa chan!
Bềnh bồng cánh nhận lang thang..
Bay xa, xa mãi..tháng năm dài dẫu.*

*Lang tang như áng mây sâu
Tiếng đàn ai oán, hát câu giả từ!
Lữ-hành, giữa chốn thực hư,
Thân gầy, hồn héo, tiếng thu ngân dài!*

18 ANH ĐẾN

*Anh đến giòng sông một buổi chiều
Sóng buồn thoang thoang sợi nắng yêu
Mắt em tươi mát giòng sông đẹp
Trói cột hồn anh chiếc phù kiều*

*Anh trở lại giòng sông một buổi mai
Hồn em bác gác giọng khoan thai
Như đang phát họa bài thơ đẹp
Phấn khởi hồn anh mộng tương lai
Thế rồi anh tạm biệt giòng sông
Vào đây tràn ngập nỗi đau lòng
Em ơi nước mắt giòng sông nhớ
Ve vuốt hồn anh vạm nẻo đường*

19 TUYẾT

Tuyết rụng bên thềm in bóng nguyệt
Phương trời hồng loạn gót buồn tênh
Người ơi bóng dáng còn in nét
Mà lòng nức nở thuở nào quên
Oanh thư chiếu sáng lòng cô lữ
Mến chuộng tài ba mặc thát ghềnh
Yêu nhau một thoáng, buồn trọn kiếp
Cầu nguyện ơn cao mãi đắp đền

Xanh xao bóng dáng chốn thi thành
Xuôi gặp người tình mộng yến oanh
Tim xưa bừng sáng phôi thêm ngọc
Lầu tía in hình dáng tri âm
Phản phát hương buồn theo góí thoảng
Mượn vần thi tứ quyện giai nhân
Trăm năm dồn lại ngày gặp gỡ
Trăng mờ đáy nước... dạ băng khuâng

Tương tư ngập tỏa chín tầng mây
 Gửi về bên đó nhớ ta đây
 Ôm chân gió loạn buồn ngây ngất
 Dõi bóng trăng soi dạ ngất ngây
 Ai biết tương tư sầu vạn kiếp
 Lòng hoài thương nhớ thuở nào khuây
 Làm sao diễn tả tình yêu ấy
 Một bóng thâu canh lệ vơi đầy

Về đến quê em mới thấy trăng
 Trăng ơi trăng có mắt chị hằng
 Sao trăng xinh đẹp làm chi thế
 Trói cột hồn ta mộng băng khoảng

Thế rồi trăng lại lảng đi xa
 Xem trăng chỉ thấy giải ngân hà
 Vì sao lấp ló và xa tít
 Cung đàn lạc giọng tháng ngày qua

22 LỜI NGỎ

*Dâng trọn hương tình trong đáy mắt
Trải hoa lòng trên lớp rêu xanh
Đợi gót người nước mắt vòng quanh
Ôi thân phận thấp hèn thua sỏi đá*

*Ôi đau đớn mình thương nhiều quá
Lũy sóng tình cuộn cuộn hiến trao
Mới hôm nào lời lẽ ngọt ngào
Giờ đứng đĩnh như người ướp lạnh*

*Sự thật hay chiều đông ngó ngần
Nét giận hờn phát họa chân mây
Ghép đau thương trên mảnh vai gầy
Ta kiệt sức người ơi dừng lại*

*Nỡ hoan lạc trên vành môi tê tái
Gây cung đàn giết chết một tình thương
Bước chân người là cuốn sổ đoạn trường
Mặc tan nát...hoa tàn cỏ dại*

*Cũng nòi tình sao lòng man dã
Đôi mi buồn chẳng chút rõ thương
Hay lạc làm số kiếp tơ vờn
Xin dâng trọn tình thương bên tượng đá*

23 GẶP LÀM CHI

Gặp làm chi chúng mình đôi ngả
Gặp làm chi vội vã quay lưng
Em khóc nhiều duyên số chúng mình
Quá ngan trái mối tình không lỗi

Anh cố quên nhưng thêm sầu nhớ
Những ngày đầu vừa mới gặp em
Ôi ngỡ ngần tìm cách làm quen
Trang nhật ký chứa đầy tình tứ

Anh bàng hoàng thấy mình sống lại
Giấc ngủ dài ràng buộc quá nhiều
Khi tự mình thấy được tình yêu
Đã xa quá tầm tay với gọi

Nhìn mắt em hổ buồn thăm thẳm
Đôi môi hồng chôn chặt nỗi lòng
Bọn chúng mình số kiếp long đong
Nên chấp nhận nhiều điều ngan trái

Gặp lại em lòng anh tê tái
Biết nói gì ngoài tiếng thôi đi em
Đường còn dài sẽ chóng lảng quên
Đừng sầu khổ mối duyên không vẹn

Anh ra đi lòng như uất nghẹn
Sợ nhớ thương chấp cánh mây chiều
Lệ tuôn trào nghĩ đến tình yêu
Chân có bước...nỗi buồn vung vãi

24 LỬA THƯƠNG

*Ta ngập lặng trong tình thương biển cả
Vùi đầu trong núi lửa yêu thương
Ta bằng lòng một kiếp tợ vương
Xin được chết trong tay người yêu quý*

Một lần thôi giấc mơ kỳ bí
Sông Ngân ơi dâng nước lửa bờ
Phút trang đài sương ẩm hồn thơ
Rời tan tác hoa tàn sau tiệc

Chiều rưng rưng mắt buồn khôn xiết
Lũy sóng tình cuộn cuộn hoa đăng
Cho tôi về cung quân chi hằng
Mỗi tia sáng là nguồn an ủi

Bạn tình hỡi oán tình dong ruổi
Vươn tay đón lấy sợi tơ vàng
Trải cõi lòng gọi gió ngàn phương
Hồn lãng tử hôn tay người ngọc

Biển tình thương bến trời cao vút
Núi lửa tình thung lũng men say
Xin nhẹ tay thân phận tù đầy
Kéo vở mắt hồn trinh sơ ngộ

25 LẠC BẾN

Vội vã đi, chúng mình chưa biết mặt,
Sợi tơ hồng thoãn thoắt theo sau.
Nơi quê người, hương sắc lấm màu,
Dòng sông sự sống, đưa nhau bằng bèo.

Xuân về, hoa bướm lả lơi,
Nhạc tình thốn thức, bồi hồi nhớ em!
Như ong thấy mật mong thềm,
Men đời hấp dẫn, ấm êm đôi bờ.

Dòng sông con nước nhấp nhô,
Mơ màng mừng tưởng em là cửa anh.
Tình ra, tê tái, băng khuâng,
Lạ đời, lạ bến, vàng trăng thẹn thùng..

Gần nhau hiêu quạnh, lạnh lùng..
Cùng chung mái ấm, tình nồng khác xa.
Lữ hành, thất thủ lệ nhòa,
Hương xưa còn gọi, âm ba vỡ vàng..

Hồn anh thất thủ lang thang,
Núi đồi bàng bạc, phố phường quạnh hiêu!
Cô đơn, chiếc bóng xế chiều..
Ngày về sắp đến, tiếng tiêu nào nùng!!

26 BIẾT LÀM CHI

*Tôi thấy khổ vì mình đã biết
Cho óc tim ghi trọn bóng hình
Cho vắn thơ tức tưởi lên đênh
Cho khóe mắt gieo sầu vời vợi*

*Biết làm chi cho mình chờ đợi
Nhìn thảng ngày theo cánh gió bay
Nhìn không gian không lấp bàn tay
Chân bước nhẹ bên thêm than thở*

*Biết làm chi cho thêm sầu nhớ
Vết thương lòng in nét hoàn sâu
Đem giấc mơ vung vãi mây sầu
Tàn chiếu bóng bên khung cửa vắng*

*Biết làm chi đời thêm cay đắng
Sống bơ phờ chết cũng không đành
Cổ gương cười gương mặt tái xanh
Xóc cổ áo thấy mình gầy đét*

*Thôi muộn rồi thà rằng đừng biết
Đã biết rồi thật khó lảng phai
Đã quen rồi dù có lệch sai
Ôm chiếc bóng bên mình vò vớ*

*Thôi một kiếp người vẫn còn đó
Đừng khổ nhiều xã hội quay cuồng
Đừng gây nhiều phiền lụy người dung
Hãy lặng lẽ quên mình vì đã biết*

27 MƯA ƠI

Nghe trở gió mây về xám ngắt
Trời âm u hơi lạnh xông vào
Màng tơ giăng hôn tóc lao xao
Môi lạnh lẽo mắt sầu đọng lại

Giọt mưa ơi sợi mưa tê dại
Suối tơ vàng niếu chặt đất trời
Dừng lại đi đau đón lòng tôi
Ôi vai nhỏ đường xa hun hút

Giọt mưa ơi mưa thu tê buốt
Ướt tóc em tôi tái ngắt môi hồng
Bước chân gầy xơ xác đầy vơi
Tôi van lạy mưa ơi dừng lại

Mưa ơi mưa chi nhiều quá
Cho em tôi mất hút chân tường
Gieo lòng tôi bao nỗi sầu vương
Giòng đau đón gục đầu nhỏ lệ

Hãy dồn lại đây mưa đầy quán trọ
Để mình tôi ngụp lặn ngút hơi
Cho mình tôi cất tiếng gọi
Em ơi!!

28 TƯỢNG ĐÁ

*Anh là tượng đá
Sinh ra từ lòng đất mẹ
Nước mắt em mờ hôi và lòng nhiệt thành
Của muôn người hiện diện
Anh là tượng đá chơ vơ đội trời
Tê mình khi đêm nồng lạnh
Nhỏ lệ khi mưa rơi
Cười vui khi nắng đổ lộng đời
Xổn xang khi chiều buồn oai ả*

Anh là tượng đá
Tim anh chai đá mắt anh lạnh lùng
Môi anh khép chặt
Nhìn anh lòng em như dao cắt
Nguồn cảm thông từ đất mẹ tương hình
Anh là tượng đá
Dưới mắt em lòng anh thật nguyên vẹn
Tình anh như bể sóng
Ý đẹp muôn bài thơ
Tim gặp nhau từ thuở xa mơ
Anh là tượng đá
Thầm gọi mãi tên anh
Nước mắt em rĩ vào lòng đất mẹ
Ươm mát chân anh
Hơi thở em hòa trong gió thoảng mênh mông
Hôn lên mái tóc rêu phong

29 VỀ HUẾ

Anh về thăm xứ Huế,
Ngôi trường xưa, cây cỏ còn xanh.
Mắt em buồn, thuở ấy long lanh,
Chùm hoa phượng-vĩ, ru anh ngủ vùi!

Đường về Bến-ngự, nhớ bóng trăng soi,
Dáng nàng Tiên-nữ, tóc dài suối mây.
Môi em hơi ấm nồng say..
Chị Hằng còn đó, nhìn anh mỉm cười.

Cầu Trường tiền, gió vẫn véo von,
Kề vai chung bước, dòng sông ghi hình.
Làn mây trắng xóa, niều vạt áo anh,
Nụ hoa tình ái, long lanh vẫn còn..

Thành nội thuở ấy, chúng mình lang thang..
Hơi thu rả-rích, ru hồn đời ta.
Sóng tình, em lại cất lời ca,
Điều anh cất bước, đi vào Thiên cung..

Em ơi, thương Huế vô cùng..
Hình xưa còn đó, bây giờ em đâu ?
Khung trời mơ mộng, nay dẹt cung sầu,
Để anh làm luối, đêm thâu lạnh lùng!

Huế 1982

30 LỜI CUỐI

*Lời cuối cùng sao anh không nói
Sao anh cười đôi mắt trũng buồn
Sao nhìn em anh lại run run
Như xác chết làm em tê dại*

*Nói đi anh dù chỉ một lần
Em hứng chịu những gì cay đắng
Em bằng lòng...đời không may mắn
Để rồi ôm chết với thời gian*

*Nói lên anh lời nói cuối cùng
Em đang đợi giọng hơi triều mến
Em đang nhìn môi mềm ứ đọng
Để đời mình năm tháng lặng trôi*

*Nói lên anh dù chỉ một lời
Từ con tim nghẹn ngào đôi lúa
Em gục đầu cho hồn tan rã
Mộng ngày xanh chấp cánh bay rồi*

*Anh nhìn em sao quá xa xôi
Hay anh sợ con tim rạn nứt
Không đâu anh em còn nghị lực
Cuộc sống này chỉ tạm mà thôi*

*Em xin anh chỉ nói một lời
Một lời cuối để em yêu giấc
Rỏ nỗi lòng để em từ biệt
Ôm hình anh suốt trọn đường đời*

31 THỜI ĐI EM

Em đứng đó như người trần trối
Em ngồi đây như kẻ ra đi
Em khóc nhiều tính chuyện chia ly
Đời là thế tụi mình chấp nhận

Đừng buồn nữa lòng thêm uất nghẹn
Đừng khóc nhiều chết lặng chiều vơi
Đừng nói nhiều ngập lối đường đời
Để cuộc sống mỗi mòn chịu đựng

Cánh tay em lời thơ huyền diệu
Tâm hồn em ánh sáng long lanh
Đôi mắt em tắt cả nỗi niềm
Mà vũ trụ ghen hờn tức tưởi

Thôi đi em mình đừng nói nữa
Hãy lắng nghe ngát giọng sáo diều
Hãy âm thầm đếm bước cô liêu
Mặc số phận vui niềm trần thế

Hãy nén lòng thôi đừng kể lễ
Nhờ ơn trên xoa dịu nỗi lòng
Gượng cười lên dù quá mỗi mòn
Cuộc sống tạm... véo von phi lý

Thôi đi em đừng nên buồn lụy
Vì cuộc đời đã quá hững hờ
Tình chúng ta lạc nẻo hoang sơ
Mang kiếp con người đành chịu đựng

32 ĐÊM ĐEN

*Đơn cô, lộ vắng, xe buồn
Gió bơ vơ, ôm chặt con đường,
Nhìn trên gương, u-buồn ôm con lộ,
Tóc rối bù, gợn sóng mây bay.*

*Còi vang lên, Phố xá bầy nhầy,
Tiếng xe cộ, bóng người qua lại,
Run run gìm tay lái,
Tĩnh mộng du, run rẩy vai gầy!*

*Ôi cuộc đời... gió thoảng mây bay..
Tháng ngày vùn vụt... có hay chẳng lòng!
Kìa đường quanh co, uốn khúc
Lập lòe... mờ ảo khói sương...*

*Người, xe... ngập ánh đèn đường,
Vàng xanh đỏ... vấn vờn ngỡ ngàn
Hồn ta ray rức... thờ than
Tương lai, Hy vọng... lật trang tình đời...*

*Gắng lên... hỡi bạn mình ơi!
Đường mòn ngoại ô ngắn cụt,
Nhưng lòng ta... sao cao vút,
Cuồn cuộn nỗi nhớ thương!*

*Nhìn lại trên gương, buồn giăng kín mặt..
Ôi đêm đen con lộ không đèn,
Buồn ơi thổi ruột!*

33 NGOẢNH MẶT

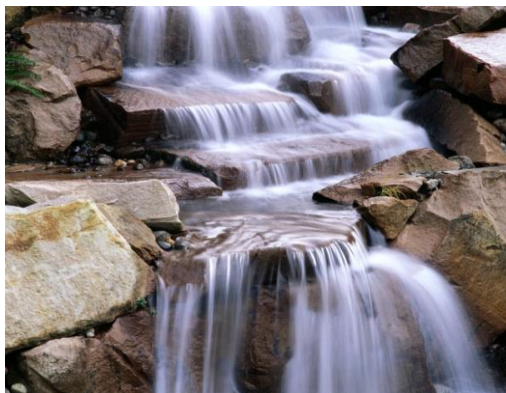
*Thôi hết rồi em đã ngoảnh mặt
Giấc sầu mơ gói chặt vành mi
Bước chân buồn sỏi đá râm rì
Chiều vàng chết... sớm hồi kéo muộn*

*Môi run run lòng nghe uất nghẹn
Biết số phận... lạnh lẽo hiển dằng
Và bằng lòng kiếp sống mong manh
Khỏi nuối tiếc khi mình hết sống*

*Giấc mơ xưa gió về trào lộng
Con đường xưa giấc ngủ hoang mờ
Lệ tuôn trào đắm áo vành sô
Là cuộc sống vỗ về ta đó*

*Trời bật khóc trắng vàng vò vố
Gió thoảng buồn vạt vật mong manh
Sao vỹ vàng le lói lòng anh
Vờn vợn gió về ôm xác chết*

*Trời lai sáng tờ hồng ngợ ngác
Đem giao anh về với cuộc đời
Anh khóc nhiều...mộng ước chơi vơi
Đời là thế... em ơi cam đành*

34 CHIA TAY

Thôi hết rồi còn gì nói nữa
Anh nhìn em đau đớn ê chề
Ôi cuộc đời giấc ngủ mộng mê
Đang cuốn hút đời anh tan rã

Biết nói gì mỗi người mỗi ngã
Trên giòng đời lắm cảnh hợp tan
Để lòng anh nuối tiếc ngõ ngang
Ru giấc mộng không thành đôi lứa

Thôi đi em mình đừng nói nữa
Hãy nhìn nhau một lần cuối cùng
Đôi tâm hồn lạc lỏng mộng lung
Theo gió cuốn vòm trời vô định

Thôi hết rồi ngày mai vĩnh viễn
Bọn chúng mình như thể chưa quen
Nhưng tâm tự lay động bóng rèm
Anh thức suốt đêm dài than thở

Nhìn anh đi em nhưng đừng nói
Anh sợ âm thanh quen thuộc ấy rồi
Anh sợ vành môi đôi mắt xa xôi
Đang ngự trị lòng anh sâu thẳm

Thôi đi em bóng tàu ló dạng
Anh ôm đầu nuốt trọn âm thanh
Một lần thôi em ngược nhìn anh
Ôi biển cả mây chiều lác lỏng

Không không có quyền gì ngăn cản
Tâm hồn anh tan nát cả rồi
Chính con tàu đã giết lòng tôi
Hình ảnh ấy suốt đời tôi nhớ mãi

Em đi rồi em đâu còn nữa
Anh trở về khóc ngất bên đường
Lần chia tay em hỡi ngàn phương
Sao nhớ bỏ hồn anh hiêu quanh

35 BẬT TIN

*Ngày xa cách anh buồn khôn tả
Nhìn ảnh em giá buốt con tim
Em đi rồi trời đất đứng lặng yên
Anh cố gắng để tìm hơi thở*

*Em đi thật rồi hay sao nhé
Để mình anh đau đớn ê chề
Để mình anh kiếp sống lê thê
Sương rơi nặng bên thềm xơ xác*

*Em đi thật rồi thế là hết
Tìm đâu đây âm hưởng ngày xưa
Trời buồn thiếu gió đã sang mùa
Anh lẫn thân phố chiếu hiêu quanh*

*Đã mấy vần thơ không trả lại
Nổi trông chờ như xé con tim
Mỗi bước đi thấy rõ bóng hình
Người yêu mến phương trời mắt hút*

*Buổi chiều buồn lòng anh rạo rục
Mong một lần được biết tin em
Vi dòng đời em chóng lãng quên
Anh khóc ngất thương em trọn vẹn*

*Em ơi tại sao em lỗi hẹn
Một lá thơ có đáng là bao
Anh khổ đau lệ cứ tuôn trào
Em giết tim anh bằng câm nín*

36 CHIỀU THIẾU BẠN

Xe rô máy âm thanh rền cao vút
Sóng âm ba đèo gọt lòng người
Tay chân buồn hồn ngút chơi vơi
Ôi trống trải những giờ thiếu bạn

Chiều lại mưa giọt mưa tê loạn
Ôm mình xe giăng kín con đường
Lệ len buồn phản chiếu vành gương
Mặt xám ngất môi buồn tê tái

Mưa vẫn rơi sợi mưa tê dại
Cột thân người đóng sắt đong đưa
Gió run run cơn rét đầu mùa
Ngày xa bạn buồn ơi từ thiên cổ

Góc nẻo đường hình ai còn đó
Chút hương thừa ngây ngất lòng đau
Sợi nhớ thương vờn vợn giăng sầu
Hồn trống trải mây chiều héo hắt

Bạn tình hồi mưa còn gào thét
Phút kinh hoàng con lộ chứa chan
Sao mình ta in bóng con đường
Mà trong đó chúng mình giao hình bóng

37 CON ĐÒ NĂM XƯA

*Anh về qua xóm nhỏ,
Tìm con đò năm xưa
Mắt em buồn như chiếc đò đưa
Bốn mùa sông nước, sớm trưa đợi chờ!*

*Anh về qua xóm nhỏ,
Con đò xưa nay đã già
Hỏi tên em, mây gió ngân nga,
Mẹ già rơi lệ... đời hoa tan tành..*

*Nhìn theo dòng nước trong xanh
Bóng hình em còn hiện rõ..
Chiếc lá thu vàng rơi theo gió,
Cánh nhạn buồn, lấp ló dòm anh!*

Ôi...hồn anh sao quá mong manh
Theo cánh chim chiều, bay vào xa vắng.
Bờ lau sậy soi mình yên lặng,
Bờ tre đầu làng, ngả bóng ngẩn ngơ!

Vật trời buồn, sỏi đất bơ vơ,
Đường quen, ngõ cũ bây giờ quanh-hiêu!
Khung trời xưa, ôi quá tịu điều
Xa rồi bến nhớ, một chiều thê lương!!
Quảng nam 1981

38 LỜI BUỒN

Trăng buồn thăm cỏ mênh mông
Sầu đông mấy độ ngô đồng xác xơ
Song thưa mỗi mắt đợi chờ
Cành hiêu hắt gió lá rơi bẽ bàng

Giọt buồn sương dệt vành tang
Khăn khiêu chiếc bóng ngút ngàn đón đau
Xiêu xiêu trăng thở hơi sầu
Vành môi giá lạnh đổi màu tịch liêu

Vờn theo ánh mắt xoay chiều
Hồn theo nốt nhạc tiêu về xoắn xang
Chiều buồn ôm chiếc cầu ngang
Cầu xa mấy nhiếp lệ tràn lối đi

Mảnh tình kẻ ở người đi
Ôi đau đớn lắm tình chi là tình

39 LỜI NGỎ

*Dâng trọn hương tình theo ánh mắt
Trải hoa lòng trên lớp rêu xanh
Đợi gót người nước mắt vòng quanh
Ôi thân phận thấp hèn thua sỏi đá*

*Ôi đau đớn mình thương nhiều quá
Lũy sóng tình cuộn cuộn hiến trao
Mới hôm nào lời lẽ ngọt ngào
Giờ đứng đĩnh như người ướp lạnh*

*Sự thật hay chiều đông ngỡ ngẩn
Nét giận hờn phát họa chân mây
Ghép đau thương trên mảnh vai gầy
Ta kiệt sức người ơi dừng lại*

*Nở hoan lạc trên vành môi tê tái
Gãy cung đàn giết chết một tình thương
Bước chân người là cuốn sổ đoạn trường
Xin sống sót như loài hoa dại*

*Cũng nòi tình sao lòng man dã
Đôi mi buồn chẳng chút rõ thương
Hay liệm rồi một kiếp tơ vương
Xin dâng trọn tình thương bên tượng đá*

40 KHÔNG TÊN

*Em rót lệ sâu trên tay áo
Anh đau long... chép vội bài thơ.
Trời sang thu, cây cối sũng mờ,
Buồn heo hắt, nẻo hồn buốt giá!*

*Phút não-lòng, hồn anh rục rã,
Bóng hình em, nhuộm tím anh rồi.
Nốt nhạc buồn...như giọt mưa rơi,
Đời và mộng, ảo vờ theo mây gió.*

*Sao nở để, buồn giăng gát trở,
Bước chân về, vạch trắng đêm thâu.
Ơi người đi, sương nhuộm thành sầu,
Vân trắng đơn lẽ, ngả màu tịch lang.*

*Lá lay khung cảnh, lối tơ đàn,
Khí đêm dày đặc, nốt vàng ngút cao.
Phiếm tơ lòng, chạnh đến trăng sao,
Vành môi heo hắt, nụ cười giá băng.*

*Làm sao tả hết nỗi lòng,
Ồi ngôn ngữ, không còn hành diện.
Xin biển cả, sóng dồn lên tiếng,
Vân Thái-dương, chói sáng lay hồn.*

*Phút Thần tiên, giờ đã hờ hênh,
Nơi vực thẳm, hồn tôi hoang dại!*

41 ĐÊM ĐEN

Một mình tôi,
Xe buồn
Gió bơ vơ ôm chặt con đường
Nhìn trong gương u buồn ôm con lộ
Tóc rối bù e ấp cỏ cây
Còi inh lên đường sá lầy nhầy
Ánh sáng xe cộ bóng người qua lại
Run run gìm tay lái
Mộng du hồi hải quay mình
Phố xá ngập đèn
Màng đêm thức dậy
Tiếp tục đi rèm mi buồn ngủ gục
Đường sao ngắn cụt
Lòng sao cao vút
Cuồn cuộn nỗi nhớ thương
Nhìn lại trên gương
Buồn giăng kín mặt
Đêm đen xa lộ không đèn
Buồn ơi thổi ruột

42 BÓNG VỚI HÌNH

Mình đã có nhau,
Tuy hai mà là một.
Bóng với hình, tờ trời trói cột..
Vì đâu chia xẻ vàng trăng!

Mây trời bàng bạc băng khoảng..
Lặng chìm đáy nước, thờ than tháng ngày!

Em ơi, ngày chia tay,
Chiều thu buồn heo hắt!..
Nước mắt Tiễn đưa, xé nát lòng nhau!
Bước chân đi, mây tím úa xầu
Xa em một bước, lòng đau như bào!
Tình chúng ta, hơi thờ trắng sao..
Điều anh xông lứt, giữa trời chiến chinh...
Anh về đây, như bóng tìm hình
Xóm buồn, thôn vắng..nụ tình đọng đưa
Heo mây hiêu hắt, nhìn chiếc lá thu xưa
Ngân-hà tím nhạt, lụa thưa mây trời ..
Sông xưa lặng lẽ, thuyền vẫn nổi trôi!
Hình còn, Bóng mất, lẻ loi một mình!
Mây sâu .vươn gió lênh đênh..
Em ơi, em hỡi, buồn tênh tháng ngày!!

43 NGƯỜI ĐI

*Người đi lòng ta tan vỡ
Rải xác ngập đường vùi dập tư vương
Người ơi bước nhẹ gót vàng
Kêu rơm róm máu xác tan mấy lần*

*Người đi hồn ta rách nát
Xác lá tung bay thân thể lửa lò
Lá rơi ngập chiếc vành xô
Xin ai nhẹ nhẹ nắm mồ lặng sương*

*Người đi tình ta héo hắt
Khóc suốt đêm trường quặn thắt lòng đau
Gối chần rêu đá ủ màu
Phòng hoang giường lạnh sao sâu giếng giếng*

*Người đi ơi hỡi người đi
Bước chân tàn bạo còn gì là ta
Thiên thu ru giấc hải hà
Hồn còn vắt vương tình ta với người*

44 KHÔNG TÊN

Em rót lệ sâu trên tay áo
Anh đau lòng chép vội bài thơ
Trời âm u cây cối sũng mờ
Buồn len giọng mắt hờn buốt giá

Mộng kinh hoàng hồn anh rục rã
Bóng hình em nhuộm tím anh rồi
Vũng mắt buồn...hồn lại chơi vơi
Chiều nguyệt ngoặt tơ lòng lộng gió

Sao nữ để buồn giăng gát trở
Bước chân về vạch trắng đêm thâu
Ôi người đi sương nhuộm thành sầu
Vì sao đơn lẽ ngã màu tịch lang

Lá lay khung cảnh lối tơ đàn
Khí đêm điều dặt nốt vàng ngút cao
Phiếm lòng quyện đến trắng sao
Vành môi tô đậm nụ cười giá băng

Làm sao tôi tả hết nỗi lòng
Khi ngôn ngữ không còn hạnh diện
Xin biển cả sóng dồn lên tiếng
Vần Thái dương ánh sáng lay hồn

Phút thần tiên giờ đã hờ hênh
Vực buồn thăm lòng tôi hoang dại

45 TÙ THUỜ

*Tù thuờ nguồn thơ chẳng đặng yên
Anh ôm sầu mộng đắm ưu phiền
Nghe em nhắn gửi lời trong gió
Dáng dấp đây rồi mộng thần tiên*

*Mộng Thần tiên uống bóng giai nhân
Trần thế chuyển xoay đã bao lần
Thuyền cũ rầy buồn cho sóng nước
Gương mờ thực nữ dáng băng khuâng*

*Tôi yêu bóng dáng người trong mộng
Để rồi oán trách những chiều đông
Lê loi bến vắng buồn quanh quế
Gót nhỏ đường dài mỗi mắt trông*

*Dáng em tù thuờ nói nên lời
Anh tưởng từ đây vật đổi dời
Gió trăng ca hát vui sầu muộn
Giật mình gối lẻ chỉ than ôi*

46 KHÓC LÊN

Khóc lên khi hừng đông soi sáng
Vết sương mù lui gót rủ màng đêm
Ngày bắt đầu trái đất xoay cuộn
Muôn sự sống vươn mình trang trải

Vùng đất ấy nắng hồng đọng lại
Môi mắt em dáng điệu hão huyền
Anh say rồi giấc mộng về dệt thêm
Như kết tụ mầm thiên sông núi

Nhìn thấy em lòng anh như giếng bão
Cuốn hút theo mây gió gợn tình
Thượng đế ơi vùng đất thế nhân
Con sẽ chết mối tình mộng tưởng

Nỡ để con ngày đêm vất vưởng
Bên vỉa hè nếp sống lang thang
Hãy xin người rời gót thiên đàn
Bước nhân thế xét xem đời tội lỗi

Một lần thôi người ơi đừng từ chối
Đem hồn con theo gót áng mây
Đem tình con theo sóng vơi đầy
Cho thoát kiếp tơ tầm nặng nợ

Ngày qua ngày buồn ơi vô cớ
Liếm cả hồn tôi ướp xác muôn loài
Không gian buồn sự sống đông đưa
Như đục đã con tàu mau rời bến

Lòng anh khóc ròng khi trời bật sáng
Và mắt em bỗng chốc xa dần

47 TIỄN EM

*Tiến em đi lần gặp cuối cùng
Lòng như se lại nỗi nhớ thương
Nghiêng đầu gục mặt không lời nói
Hơi gió thoảng qua dạ não nùng
Tiến em đi buổi chiều buồn
Lòng anh tan nát lệ dòn tuôn
Không gian lặng lẽ toàn màu tím
Anh đứng nhìn theo héo hắt mòn*

*Em đã đi rồi lòng xót xa
Mỗi mắt nhìn theo lệ đẫm nhòa
Châu thân tê dại người sắp chết
Vạn vật u buồn điệu thiết tha*

*Em đi rồi anh đành lui gót
Gian nhà xưa buồn gục mặt
Đứng ngắm người chỉ biết thở ra
Ngẩn niềm thương nhớ đầy chua xót*

*Kỷ niệm xưa vẫn hây còn đây
Bóng em thấp thoáng lệ vơi đầy
Run run anh hớp từng hơi thở
Gặm nhấm thời gian nỗi đắng cay*

*Đau lòng anh hát lại bài thơ
Dưa Tiễn em đi buổi sương mờ
Để anh thất thểu sầu năm tháng
Kết thúc đường đời một giấc mơ*

48 TÌNH YÊU

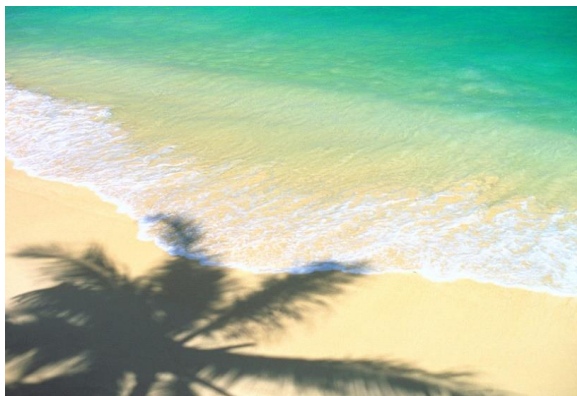
Có lẽ ta là vì sao xấu
Biết yêu mà chẳng được yêu
Mãi băng khuâng nhìn ánh nắng chiều
Để ôm chặt tâm hồn hoang vắng

Tôi chẳng hiểu vì sao cay đắng
Vì sao chúc nhận nỗi sầu mơ
Để cho lòng quặn quại hoang sơ
Than số kiếp chẳng may run rủi

Nửa đời người tôi còn bối rối
Xem yêu thương như chuyện hoang đường
Ôi tình yêu mờ ảo sầu vương
Chưa xoa dịu nỗi lòng hiêu quạnh
Tôi khổ nhiều vì tình yêu lẫn tránh
Trêu ghẹo tôi giấc ngủ lưng đời
Mía mai thay câu chuyện lừa đời
Vết son đã thoa ngoài môi miệng

Tôi băng khuâng thấy mình bất hạnh
Trên trần gian chưa được tâm tình
Quảng đường dài nhiều nỗi lênh đênh
Vẫn khao khát mối tình mộng tưởng

Tình yêu ơi tình yêu lý tưởng
Đừng để ta vò võ đêm thâu
Nhìn tuổi xanh như nước qua cầu
Than khóc mãi để tìm lẽ sống

49 NHỚ EM

*Từ ngày xa cách anh buồn lắm
Nhớ đến em kỷ niệm êm đềm
Những vòng tay thật khó thể quên
Dây thân ái vang rền thân thể*

*Em đi rồi anh buồn anh khổ
Bóng hình em khép kín lại rồi
Tâm tình em sống dậy chơi vơi
Anh ngất liệm vòng tay ngóng đợi*

*Em đi rồi sân ga buồn trơ trọi
Khu phố buồn chết lặng ngồn ngàng
Bến nhớ tàu... tức tưởi bề bàng
Muốn khóc thét nhưng đành câm nín*

*Thôi hết rồi đâu còn lưu luyến
Mái tóc thề ngậm giữa bờ vai
Đôi mắt huyền khóc suốt đêm dài
Thương số kiếp không tròn đôi lứa*

*Anh lại đi để tìm quên lãng
Đem sầu riêng lấp kín miệng đời
Cảnh phố buồn tình đã đổi nơi
Đang khóc lóc thay lời than thở*

*Lâu lắm rồi anh còn tưởng nhớ
Dáng hình em nóng bỏng thuở nào
Bước chân buồn kiếp sống điều hiu
Đời gian dối...qúa nhiều đắng cay!*

50 NÀNG THƠ

Song buồn ôm gói hồi nàng thơ
Sao nở cùng ta quá hững hờ
Non nước hữu tình bao vẻ đẹp
Gió trắng tắm gội vụn cung mơ
Dâng lòng ngưỡng mộ tình thơ hồi
Chia xót niềm đau nét tiêu sơ
Bút tiên lời ngọc đâu rồi nhỉ
Sao để tình ta quá hững hờ
Nàng thơ muôn thuở vẫn nàng thơ
Bút ngọc nàng ơi chớ hững hờ
Nàng đến trắng buồn ôm dáng ngọc
Nàng đi gió thoảng phiếm cung tơ
Phải chăng đó kỳ cùng trời đất
Kết cỏ ngậm vành thoáng ngân ngờ
Xin đó thôi đừng gieo khổ lụy
Nàng thơ ơi hồi ngập chiều mơ

51 TRỀ TÀU

Còi vừa inh òi bánh chuyển mau
Vừa đến sân ga đã trề tàu
Lát leỏ nự buồn tay ôm chặt
Ngấn ngơ hồn mộng lệ hồn đau
Thôi hết sự tình đành tạm biệt
Lui về bến cũ giận hờn nhau
Xin gởi theo người hơi gió thoảng
Ve vuốt trái tim kẻ trề tàu

Buồn bã làm chi kẻ trề tàu
Nỗi niềm đau đớn kẻ đến sau
Vi chân bận biếu hay thua suốt
Ngặt phải đả mang khối mây sầu
Tàu đã chạy rồi ôi chậm bước
Mắt buồn khép chặt lệ tuôn mau
Trời đất còn giành cho chỗ sống
Thất thểu đi về vạ đớn đau

Ta trách người lại trách ta
Cân nặng bao nhiêu nói non già
Chỉ trách tư hồng không chấp nổi
Cầm hồn nguyệt lão giọng xấu xa
Đề ai vương vấn long sầu nảo
Từng đêm nuốt lệ uống trăng tà
Thế mới biết thế gian toàn mộng ảo
Trăng gió bâng khuâng giải lệ hà

52 MỘT LẦN THÔI

Đôi bàn tay buồn không muốn nói
Đan vào nhau suốt tóc chảy dài
Rèm mi khua động bóng hình ai
Đêm diệu vợi ngẩn ngơ chiếc bóng

Phương trời xa chòm sao lay động
Suối ân tình mặn đậm bờ môi
Xin cho em chỉ một lần thôi
Rồi mãi mãi lui vào ký ức

Vạn nẻo đường tim gầy thổn thức
Bóng sương mờ gọi mãi tên anh
Mộng đơn côi ôm gót lữ hành
Chiều thánng hạ lui dần năm tháng

Rồi đến lúc bàn tay sờ soạn
Môi thì thầm xin chỉ một lần thôi

53 KHÓC MÙA

*Gió mộng chiều vơi ôm dáng thanh
Xuân sầu mai khóc hận liên thành
Mặc ai nức nở bên giòng biếc
Khóe mắt nhìn nhau dạ băng khuâng*

*Người đến làm chi rồi lại đi
Gót chân khuấy dạng bong kinh kỳ
Thiên thu hoa lá còn dang diếu
Qủa đất còn quay ta khóc biệt ly*

*Ta vẫn ôm xuân gợn bóng hình
Trao mùa ân ái vóc buồn tênh
Gởi theo năm tháng vào lòng đất
Mach sầu giao cảm hãh còn linh*

*Khóe mắt chiều nay vương vấn bay
Hương trinh trải lối mộng phơi bày
Hoa lòng nhiếp thờ vòm mây động
Tĩnh mộng chung tình trời đất hay*

*Ta khóc thâu canh chỉ một mình
Môi buồn mắt đọng dáng lung linh
Tình xưa phản phát từ thiên cổ
Ta biết rằng ta kẻ thất tình*

54 TA

Ta lạc bước giữa chợ đời mang mác
Hận cung đàn khúc nhạc lời thơ
Oán ghét luôn những lúc lệ mờ
Ôm bước nhỏ đường xa gối mộng

Khung cửa đó nắng vàng trào lộng
Ôm mắt ta cho gió thoảng về
Hồn trinh nào vờn vợn đề mê
Ươm thể xác chất âu sông núi

Hoen mái tóc tuổi buồn bối rối
Mộng sơn khê lay bóng hão huyền
Bước trang đài tuổi tóc hàn huyền
Giờ tình tự bốn bề trắng bỏ ngỡ

Ta liệm ngát vĩa hè còn đó
Giờ cung sơn lấm bụi phong trần
Cả lâu đài vĩnh viễn vùi chôn
Theo mạch đất oán hồn rĩ máu

Mộng hồn đó ta còn nương náu
Sao lẳng phai trắng ý hương tình
Hồn thơ nào dập chết lòng tin
Vùng châu thổ rạc rào giòng nước mặn

Từng bước sầu hổ buồn thăm thẳm
Vùng sơ khai cho mộng gió trào
Nhịp cung đàn nốt nhạc vút cao
Xin giấc ngủ băng hà ve vắng

55 TRƯA HÈ

*Mai lụn, trưa tàn... tiếng thở than
Âm u gian cảnh, gọi cung đàn!
Mình ta chót vót buồn trơ trọi!
Lây lắt nhà ai... gió tạt ngang*

*Phe phẩy hàng cây... soi bóng lặng
Hơi buồn thoáng thoảng nắng miên man
Tâm tư ôm ấp, nhiều thương nhớ
Ngước mắt nhìn lên... lệ chứa chan!*

*Ta chết bơ vơ giữa trưa hè
Phố buồn sợi nắng, tóc vàng hoe
Ôi thôi thiên hạ ... vờn chấp cánh...
Khóc suốt đêm trường... ai có nghe!*

56 TÌNH YÊU MUỘN

Sao em nói yêu tôi!
Chồng em còn đó...
Đường tình có bao nhiêu ngõ?
Cửa gài then đóng... chỗ nào cho tôi.

Hằng đêm... lấp ló vì sao
Mỗi mồn chiếc bóng, u hoài thâu canh!
Cây còn có thể chấp cành...
Trầu cau chỉ được một lần mà thôi!

Ôi cơn mưa muộn bồi hồi
Ruộng vườn khô héo, núi đồi long đong!
Xuân Hè rồi lại Thu Đông...
Mưa chi nhiều thế... để lòng anh đau!

Ngoài song...gió réo mưa gào
Gối êm, nệm ấm... lệ trào hằng đêm!
Cầu cho ngày tháng chóng quên
Đời người như thể hoa tàn phấn rơi

Trả trần gian... giọt lệ đời
Dắt về quê Mẹ... ngàn đời yêu thương!

57 TỪ ĐỘ

*Từ độ xa người mây buồn kẻ lẻ
Sơ tóc dài dẫm cả rèm mi
Không gian buồn hội ngộ kinh kỳ
Sao lạc bước nẻo về trắng xóa*

*Từ độ xa người gió buồn muốn khóc
Lững thững về gọi nắng đông đưa
Hàng cây xanh nghiêng bóng đổi mùa
Ôi lạnh lẽo chiều buồn cô độc*

*Từ độ xa người nắng hồng réo rắc
Khúc tơ duyên liệm ngắt số sàng
Đôi môi buồn dẹt mộng ngút ngàn
Vòm mây lạnh bầu trời giăng kín*

Từ độ xa người trắng thề laõ đã
Lá xuyên thưa hoa héo rơi cãnh
Mạch sống sầu gợn sóng lênh đênh
Trải thẳm biếc chân mình vời vợi

Từ độ xa người đêm buồn rục rã
Giấc sầu mơ gói chiếc hãì hùng
Nghẹn ngào thưa trắng gió mênh mông
Hồn theo gió lá lay sầu mộng

Từ độ xa người người đi đi mãi
Vũng mắt sầu vung vai chân mây
Người lại về phong độ dạn dày
Xin trọn kiếp cho người trong mộng

MỤC LỤC

1 Tuổi học trò	27 Về Huế
2 Thời thơ mộng	28 Lời cuối
3 Chiều Thu ấy	29 Thôi đi em
4 Tà áo trắng	30 Ngòanh mặt
5 Định mệnh	31 Chia tay
6 Mai ấy	32 Bật tin
7 Đời ta	33 Chiều thiếu bạn
8 Tình đời	34 Con đò năm xưa
9 Thấy làm chi	35 Lời buồn
10 Thu của em	36 Lời ngỏ
11 Đà nắng chiều thu	37 Bóng với hình
12 Lời cho ng: tình	38 Người đi
13 Hững hờ	39 Không tên
14 Tình áo trắng	40 Từ thuở
15 Tên em	41 Khóc lên
16 Anh đến	42 Tiền em
17 Tuyết	43 Tình yêu
18 Tương tư	44 Nhớ em
19 Quê em	45 Nàng thơ
20 Lời ngỏ	46 Chuyển mau
21 Gặp làm chi	47 Một lần thôi
22 Lửa thương	48 Khóc mùa
23 Lạc bến	49 Ta
24 Biết làm chi	50 Trưa hè
25 Mưa ơi	51 Tình yêu muộn
26 Tượng đá	52 Từ độ

THƠ của Tô Đình Đài Trước 1975

- 1. Hoa Học trò**
- 2. Niềm đau**
- 3. Đòi tôi**
- 4. Kính dâng Mẹ**
- 5. Tình yêu**
- 6. Áo trắng 75**

Từ năm 2006

- 7. Hoa long**
- 8. Lòng thành**
- 9. trái tim nhân loại**
- 10. Gia tài trần gian**
- 11. Ngọc ngà**
- 12. Cành vàng lá ngọc**
- 13. Thử thách**
- 14. Những mái trường xưa**
- 15. Kỷ niệm 10 năm ở Mỹ**
- 16. Khó quên**
- 17. Con Cha**
- 18. Trường ca**
- 19. Học hỏi**
- 20. Nhớ Huế**
- 21. Cuộc đời**
- 22. Ngợi ca**
- 23. Chiến tranh-Hòa bình**
- 24. Nhớ Quê**
- 25. Nhớ trường Y-Khoa Huế**
- 26. Những Mùa Xuân**
- 27. Những mùa Thu**
- 28. Anh lính TQLC**
- 29. Anh lính VNCH**
- 30. Kỷ-niệm 50 Y-Khoa Huế**
- 31. Nhớ Quê 2**